

ЗАЛЕЖНІСТЬ ЗАБІЙНИХ ЯКОСТЕЙ СВИНЕЙ ВІД РІВНІВ ВІДГОДІВЛІ

Г.О. Бірта, Ю.Г. Бургу

Полтавський університет економіки і торгівлі
birta2805@gmail.com

Відгодівля свиней до різної передзабійної живої маси у будь-якому випадку має на меті отримання найвищої економічної ефективності виробництва свинини, однак вимагає урахування не тільки виробничих витрат, але і споживчих настроїв та кон'юнктури як внутрішніх, так і зовнішніх ринків збуту, що ставить особливі вимоги до забійних якостей свиней [2].

М'ясу свинину як високоякісний продукт можна одержати із туш молодняка, інтенсивно відгодованого до 90-100 кг живої маси (при середньодобових приростах 600 г і більше, витраті на 1 кг приросту до 4 корм. од.). При цьому забезпечується вихід 55-58 % м'яса без кісток і не більше 28-32 % жиру при середній товщині шпику на спині 2,8-3 см. Саме така свинина найбільше відповідає вимогам м'ясопереробної промисловості та споживача [1].

Дослідження проводили по п'яти групах (I – велика біла; II – миргородська; III – ландрас; IV – полтавська м'ясна; V – червона білопояса. Годували піддослідні групи свиней за трьома рівнями: (типова годівля – 250-350 г середньодобового приросту; середня годівля – 600-800 г; інтенсивна годівля – 800-1000 г). Забійні та м'ясо-сальні якості тварин визначалися за наступними показниками: забійний вихід, %; довжина напівтуші, см; маса окосту, кг; товщина шпику, мм.

Найвищі показники забійного виходу мали тварини полтавської м'ясної породи 70,9 при 100 кг і 72,1 % при 125 кг. Вони переважали тварин великої білої породи на 1,8%, миргородської породи на 2,9 % при забої в 100 кг і на 2,1-2,9 % – в 125 кг відповідно. Найдовшими виявились туші породи ландрас: в середньому 96,0-100,0 см, а найкоротшими – миргородської породи – 91,9-93,4 см. Свині миргородської породи відзначались найтовщим шпиком - 38,5 мм у 100 кг та 42,8 мм – 125 кг. Маса окосту була найвищою у тварин породи ландрас. При забої у 100 кг вона становила 12,1 кг.

Збільшення середньодобових приростів на відгодівлі до 600-800 г призвело до покращення забійних якостей. Свині породи ландрас були найдовшими і мали найбільший забійний вихід та масу окосту. Тварини червоної білопоясої породи мали найменшу товщину шпику 30,1-32,8 мм, що на 5,2-5,8 мм менше ніж у миргородської породи, де цей показник виявився найбільшим.

При середньодобових приростах 800-1000 г середні показники забійного виходу при забої в 100 кг склали 71,2-72,9 %, що на 0,3-0,5 % більше ніж при середньодобових приростах 600-800 г і на 2,1% – при середньодобових приростах 250-350 г.

Більш тонкий шпик був у свиней червоної білопоясої породи: 29,0-31,9 мм. Свині миргородської породи відзначались найтовщим шпиком – 34,5 мм у 100 кг та 38,7 мм – в 125 кг.

Результати забою при різних рівнях відгодівлі засвідчили перевагу м'ясних генотипів над представниками сальних і м'ясо-сальних порід за показниками забійного виходу, довжини півтуші, товщини шпику та маси окосту.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бірта Г.О., Бургу Ю.Г. Формування м'ясо-сальної продуктивності різних генотипів свиней // Вісник Полтавської державної аграрної академії, 2012, № 2, С. 108-112.
2. Михалко О.Г., Повод М.Г., Плечко О.С., Кохана О.Д. Відгодівельні та забійні якості свиней ірландського походження за різної інтенсивності росту на відгодівлі // Вісник Сумського нац. аграрного університету. Серія «Тваринництво», 2020, Вип. 4 (43), С. 50-57.